

200703619/1.

Datum uitspraak: 7 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/31434 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 10 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 mei 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 17 juli 2007, waar appellant in persoon en bijgestaan door mr. C.G.J.M. Lucassen, advocaat te Arnhem en de staatssecretaris, vertegenwoordigd door mr. C.A. Buschman, ambtenaar bij het Ministerie van Justitie en dr. G.M. Cambier-Langeveld, senior-linguïst bij het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Derhalve is het aan de desbetreffende vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken, niet aan de staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

2.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 8 april 2004 in zaak nr. 200308064/1; JV 2004/218) komt de minister met het aanbieden van de mogelijkheid van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormelde bepaling op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de

analyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien.

2.3. Aan het besluit van 31 mei 2006 heeft de minister ten grondslag gelegd dat geen geloof wordt gehecht aan de verklaring van appellant dat hij afkomstig is uit Libië en de Libische nationaliteit heeft. Daartoe heeft de minister in aanmerking genomen dat appellant geen reis- of identiteitspapieren, documenten of bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en niet aannemelijk heeft gemaakt dat het ontbreken van deze documenten niet aan hem is toe te rekenen. Voorts heeft de minister daartoe in aanmerking genomen dat in het rapport van 14 december 2005 van een door het BLT uitgevoerde taalanalyse wordt geconcludeerd dat appellant eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Libië, maar tot die van Marokko.

2.3.1. Appellant heeft in beroep een contra-expertise van E.M. Bergman (hierna: Bergman) van 13 juli 2006 overgelegd, waarin wordt geconcludeerd dat appellant zeer waarschijnlijk afkomstig is uit Libië, nu de spraak van appellant overeenkomt met het Oost-Libisch dialect. De opsteller van de contra-expertise heeft zich bij de totstandkoming van het rapport gebaseerd op een tweetal bandopnames, te weten de bandopname van het BLT (hierna: opname A) en een door appellant zelf ingebrachte bandopname (hierna: opname B).

2.4. In grief 1 klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de conclusies van Bergman op grond van opname B niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken, omdat de minister niet de beschikking heeft gehad over opname B en onvoldoende inzichtelijk is op welke wijze opname B tot stand is gekomen. Daartoe voert appellant aan dat op verzoek van de Taalstudio een aanvullende opname is gemaakt, om de redenen genoemd in de brief van de Taalstudio van 13 april 2006. Voorts had het BLT de beschikking kunnen krijgen over bandopname B, indien zij daartoe een verzoek hadden gedaan, zodat duidelijk zou zijn hoe de bandopname tot stand is gekomen.

2.4.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen in haar uitspraak van 27 september 2005 in zaak no. 200503303/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen), kan aan de onderzoeksresultaten van een op verzoek van de vreemdeling verrichte taalanalyse slechts dan betekenis worden gehecht, als controleerbaar is door wie en onder welke omstandigheden het desbetreffende onderzoek heeft plaatsgevonden. Dat geldt niet alleen de opsteller van de contra-expertise, maar ook de gebruikte bandopname.

De bevindingen en conclusies van Bergman, voor zover gebaseerd op opname B, zijn door de rechtbank terecht niet als tegenbewijs aangemerkt noch als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse van het BLT, nu niet inzichtelijk is onder welke omstandigheden het betreffende onderzoek heeft plaatsgevonden omdat niet bekend is op welke wijze, onder welke omstandigheden en met welke waarborgen omgeven opname B is vervaardigd. De rechtbank heeft derhalve terecht

overwogen dat de conclusies van Bergman op grond van deze opname niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken.

Dat het BLT over opname B had kunnen beschikken, indien daartoe was verzocht, leidt evenmin tot een ander oordeel, nu het BLT daarmee nog geen inzicht zal krijgen in de wijze waarop en de omstandigheden waaronder deze opname tot stand is gekomen. De grief faalt.

2.5. In grief 2 klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de contra-expertise van Bergman van 13 juli 2006 op basis van opname A niet kan worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van het rapport van de taalanalyse, omdat Bergman zelf geen moedertaalspreker is van het Arabisch. Daartoe voert appellant aan dat de stelling van het BLT, dat een taalkundig onderzoek niet tot stand kan komen zonder inbreng van een moedertaalspreker, op geen enkele wijze is onderbouwd.

2.5.1. De enkele omstandigheid dat Bergman geen moedertaalspreker is, is onvoldoende om haar niet deskundig te achten. De klacht is in zoverre terecht voorgedragen, maar kan niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. De staatssecretaris heeft ter zitting verklaard dat aan de deskundigheid op het gebied van de theoretisch-taalkundige kennis van Bergman niet wordt getwijfeld, en dat zij uit dien hoofde in beginsel concrete aanknopingspunten voor twijfel aan de juistheid van het rapport van de taalanalyse zou kunnen leveren. De minister heeft zich echter in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat de contra-expertise van 13 juli 2006 niet zodanige aanknopingspunten bevat. Immers, zoals het BLT heeft aangegeven in het weerwoord van 6 december 2006, zijn de hooguit drie in de contra-expertise als voorbeeld genoemde woorden op opname A die de Libische afkomst van appellant zouden ondersteunen, niet uitsluitend kenmerkend voor het Oost-Libisch dialect. Zonder inbreng van de specifieke vaardigheden van een moedertaalspreker ter beoordeling van klank en zinsvorming, kan daarom naar de mening van het BLT aan het feit dat appellant vorenbedoelde woorden heeft gebezigd, weinig betekenis worden gehecht voor de plaatsing van appellant in een bepaald gebied. Voor het oordeel dat de minister het BLT daarin niet heeft kunnen volgen, bestaat geen grond. Voorts wordt in aanmerking genomen dat ook in de contra-expertise is vastgesteld dat appellant weinig concrete, gedetailleerde informatie kan verschaffen over zijn gestelde herkomstgebied.

De rechtbank heeft derhalve terecht, zij het op onjuiste gronden, geconcludeerd dat de minister zich op de uitkomst van de taalanalyse heeft mogen baseren en dat de minister in redelijkheid mede op grond daarvan tot ongeloofwaardigheid van de nationaliteit en het asielrelaas heeft kunnen concluderen.

2.6. Hetgeen in de overige grieven is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.7. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, Voorzitter, en
mr. C.H.M. van Altena en mr. R. van der Spoel, Leden, in tegenwoordigheid
van mr. J. van de Kolk, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
Voorzitter

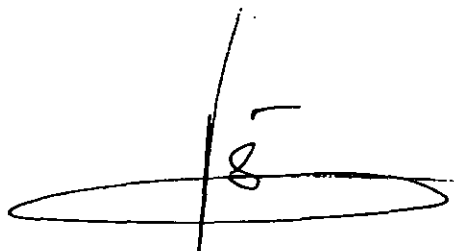
w.g. Van de Kolk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 7 augustus 2007

53-550.

Verzonden: 7 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/31434

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van gestelde Libische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. C.G.J. Lucassen, advocaat te Arnhem,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. A. Flos, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 1 juni 2005 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 31 mei 2006 heeft verweerder afwijzend beslist op deze aanvraag.

Bij brief van 28 juni 2006 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Het beroep is behandeld ter zitting van 20 april 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 wordt bij het onderzoek naar de aanvraag mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Reg.nr.: Awb 06/31434

2

2.2 Eiser heeft aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat hij na afloop van een voetbalwedstrijd een affiche met daarop de beeltenis van de leider van Libië heeft vernield. Als gevolg van deze vernieling is eiser gearresteerd door de binnenlandse veiligheidsdienst. Eiser heeft van september 1997 tot en met maart 2005 gedetineerd gezeten. Eiser werd tijdens zijn detentie gemarteld. Eiser is nooit officieel in staat van beschuldiging gesteld. Eiser is vervolgens met behulp van zijn broer uit de gevangenis ontsnapt. Als gevolg hiervan vreest eiser dat hij bij terugkeer in Libië zal worden gedood.

2.3 Verweerder heeft de aanvraag op grond van de hiervoor vermelde bepalingen afgewezen en heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser, met inbegrip van zijn gestelde nationaliteit, niet geloofwaardig is. Verweerder heeft daartoe - kort samengevat - overwogen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ten behoeve van de vaststelling van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute alsmede ter adstructie van zijn asielrelaas. Evenmin acht verweerder aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen, noch in staat is voldoende gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent zijn reisroute af te leggen. Voorts is bij een taalanalyse eenduidig vastgesteld dat eiser, anders dan hij heeft verklaard, niet afkomstig is uit Libië, maar eenduidig afkomstig is uit Marokko. Op grond van het voorgaande heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat het asielrelaas van eiser positieve overtuigingskracht ontbeert, op grond waarvan het niet geloofwaardig is geacht.

2.4 Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), onder meer uitspraken van 27 januari 2003 (zaaknr. 200206297/1, JV 2003/103), van 4 mei 2006 (zaaknr. 200509551/1, JV 2006/246) en van 7 augustus 2006 (zaaknr. 200605044/1), behoort de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door de desbetreffende vreemdeling in zijn asielrelaas gestelde, maar niet met bewijsmateriaal gestaafde, feiten en omstandigheden tot de verantwoordelijkheid van verweerder en kan die beoordeling slechts terughoudend worden getoetst. De rechter moet het oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas of onderdelen daarvan toetsen aan de eisen die het recht daaraan stelt, met name wat betreft de zorgvuldigheid en kenbaarheid van de motivering daarvan. De in rechte te stellen motiveringseisen dienen aan te sluiten op evenbedoeld toetsingskader.

2.5 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, alsmede ter adstructie van zijn asielrelaas en dat hierdoor afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas. In de gronden van beroep heeft de rechtbank geen aanknopingspunten gevonden om verweerder niet in zijn standpunt zoals verwoord in het bestreden besluit te volgen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder zich op het standpunt kunnen stellen dat de verklaringen van eiser omtrent zijn herkomst niet als volledig geloofwaardig kunnen worden aangemerkt. Daarbij heeft verweerder van belang kunnen achten dat de enkele verklaring van eiser, dat hij daar al zeven jaar weg is, niet leidt tot de conclusie dat om die reden niet van hem verwacht mag worden over een volledige en correcte kennis van zijn woonomgeving te beschikken. Immers, uitgaande van de verklaringen van eiser, zou hij gedurende zeventien jaar in de plaats hebben gewoond.

2.6 Zoals de Afdeling in onder meer voormelde uitspraak van 27 januari 2003 heeft overwogen, mogen, indien aan een vreemdeling het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het bepaalde bij het eerste lid,

Reg.nr.: Awb 06/31434

3

mede gelet op de geschiedenis van de totstandkoming van die bepaling (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998-1999, 26 732, nr. 3, p. 40/41) en volgens de voor de uitvoering van die bepaling vastgestelde beleidsregels in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan. Bij de beantwoording van de vraag of daarvan in een concreet geval sprake is, komt de minister beoordelingsruimte toe.

2.7 De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De rechtbank overweegt daartoe het volgende.

Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling, onder meer een uitspraak van 14 juli 2004, zaak nr. 200401127/1, LJN: AQ6059, geldt als uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalisten zijn op zorgvuldige wijze geselecteerd en staan onder voortdurende kwaliteitscontrole. Een rapport van een taalanalist geldt derhalve als deskundigenadvies. De vreemdeling dient concrete feiten en omstandigheden aan te dragen op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat de taalanalyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen en zou moeten worden getwijfeld aan het resultaat van dit onderzoek.

2.8 Voorts heeft de Afdeling bij uitspraak van 31 maart 2005 (zaak nr. 200410541/1, JV 2005/207) overwogen dat een in beroep overgelegd rapport met een contra-expertise geen feit of omstandigheid is als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000, doch een nadere onderbouwing van een eerder ingenomen stelling. Slechts indien het als gevolg van niet aan eiser toe te rekenen omstandigheden niet in het kader van de besluitvorming kan worden overgelegd, kan het in rechte bij de beoordeling betrokken worden. Gelet op het verweerschrift alsmede het verhandelde ter zitting stelt de rechtbank vast dat tussen partijen niet in geschil is dat de door eiser overgelegde contra-expertise van 13 juli 2006 een nadere onderbouwing van een eerdere ingenomen standpunt. Voorts is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan moet worden geoordeeld dat het aan eiser is toe te rekenen dat hij het niet in de besluitvorming heeft overgelegd. Gelet hierop zal de rechtbank voornoemde contra-expertise dan ook in rechte bij de beoordeling betrekken.

2.9 In het rapport van contra-expertise van 13 juli 2006 concludeert E.M. Bergman dat naar haar mening zeer waarschijnlijk de herkomst van eiser in Libië kan worden gevonden. E.M. Bergman baseert deze conclusie met name op het feit dat de spraak van eiser overeenkomt met het Oost-Libische dialect. Voorts is in de contra-expertise vastgesteld dat eiser weinig gedetailleerde informatie kan verschaffen over zijn geboorteplaats in en

2.10 De rechtbank stelt vast dat E.M. Bergman bij de totstandkoming van de contra-expertise zich heeft gebaseerd op een tweetal bandopnames, te weten de bandopname van verweerder (opname A) en een door eiser zelf ingebrachte bandopname (opname B). Gebleken is dat verweerder niet de beschikking heeft gehad over opname B. Bovendien is onvoldoende inzichtelijk op welke wijze opname B tot stand is gekomen. Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de conclusies van E.M. Bergman op grond van deze opname B niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken.

Reg.nr.: Awb 06/31434

4

2.11 Naar het oordeel van de rechtbank kan voormeld rapport van contra-expertise van 13 juli 2006 op basis van opname A niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van het rapport van de taalanalyse, nu E.M. Bergman zelf geen moedertaalspreker is van het Arabisch. De rechtbank kan verweerder volgen in diens stelling, zoals neergelegd in het weerwoord van het Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van 6 december 2006 en nader toegelicht in het verweerschrift en ter zitting, dat niet duidelijk is wat de specifieke expertise is van E.M. Bergman op het gebied van de talen en taalsituatie in Libië. De door eiser overgelegde brief van 2 april 2007 van de Taalstudio alsmede de reactie van E.M. Bergman van 18 maart 2007, waarin kritische kanttekeningen bij de totstandkoming en conclusies van de taalanalyse zijn geplaatst, leiden naar het oordeel van de rechtbank niet tot de conclusie dat verweerder niet, onder verwijzing naar de conclusies van de uitgevoerde taalanalyse, kon volstaan met het standpunt dat eiser zijn gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank, mede gelet op de verslagen van het eerste en nader gehoor en de bevindingen van de taalanalist van het BLT, in aanmerking kunnen nemen dat eiser weinig informatie omtrent zijn directe woonomgeving heeft kunnen verstrekken en dat mede op grond daarvan niet (alsnog) aannemelijk is te achten dat eiser uit Benghazi in Libië afkomstig is. Voor zover in de contra-expertise is gesteld dat het voorgaande wellicht een gevolg is van traumatiserende ervaringen, overweegt de rechtbank dat dit niet kan leiden tot het daarmee door eiser beoogde resultaat. De rechtbank overweegt daartoe dat niet valt in te zien op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat E.M. Bergman deskundig is om een dergelijke conclusie te kunnen trekken.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het rapport van de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag heeft mogen leggen.

2.12 Bij brieven van 10 augustus 2006 en 25 augustus 2006 heeft eiser kopieën van een identiteitskaart en een geboorteakte overgelegd. Voor zover eiser hiermee zijn gestelde Libische afkomst heeft proberen aan te tonen, overweegt de rechtbank dat nog afgezien van het feit dat eiser deze documenten niet in de besluitvorming heeft ingebracht er evenmin de waarde aan kan worden toegekend die eiser hieraan gehecht wenst te zien. Met verweerder is de rechtbank van oordeel dat voormelde documenten slechts kopieën zijn en niet zijn voorzien van een pasfoto. Derhalve heeft eiser met deze documenten niet alsnog zijn gestelde Libische nationaliteit aangetoond.

2.13 Nu verweerder het asielrelaas ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft hij de aanvraag van eiser terecht afgewezen. Het beroep is derhalve ongegrond. Er is geen aanleiding voor een veroordeling in proceskosten.

Reg.nr.: Awb 06/31434

5

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op
10 mei 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden
ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van
"Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 11 MEI 2007

De griffier van de rechtbank
A.J. Rijks

advokatenkollektiefsloetstraat

hendry de boer
 liont van elten
 ossid huber
 cheryl lucassen
 estrid portier
 jan hein van rijswijk
 mieke van willigen
 advokaten en prokureurs

rees derksen
 jose peeze blinkhorst
 luana pemice
 anne-marie witteveen
 administratie

Raad van State Afdeling Bestuursrechtspraak

Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per fax: 070-3651380

En per post: Postbus 161
 2500 BC 's-Gravenhage

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3149-C 24 MEI 2007	
ZAAKNR.	
AAN: V3	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Arnhem, 24 mei 2007

Betreft: hoger beroep

Inzake:

31434)

Ons kenmerk: 20070454/ cl

/ uitspraak rechtbank Zutphen (AWB 06 /

Geachte heer, mevrouw,

Namens , geboren op , van Libische nationaliteit, in deze zaak woonplaats kiezende te Arnhem aan de Sloetstraat 69, ten kantore van mr. Cheryl Lucassen, die in deze zaak als zijn gemachtigde zal optreden, daartoe bepaaldelijk gevolmachtigd, dien ik hierbij hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank Zutphen van 10 mei 2007, verzonden op 11 mei 2007, waarbij het beroep ongegrond is verklaard.

Bijgevoegd is een kopie van de uitspraak waar het beroep betrekking op heeft.

De grieven tegen de uitspraak zijn als volgt.

Grief I

De rechtbank heeft overwogen onder overweging 2.7:

"De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat van het asielrelaas van eiser geen positieve overtuigingskracht uitgaat. De rechtbank overweegt daartoe het volgende ."

Verder heeft de rechtbank overwogen onder punt 2.10:

"De rechtbank stelt vast dat E.M. Bergman bij de totstandkoming van de contra-expertise zich heeft gehaseerd op een tweetal bandopnames, te weten de bandopname van verweerder (opname A) en een door eiser zelf ingebrachte bandopnamen (opname B). Gebleken is dat verweerder niet de beschikking heeft gehad over opname B. Bovendien is onvoldoende inzichtelijk op welke wijze opname B tot stand is gekomen. Onder deze omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de conclusies van E.M. Bergman op grond van deze opname B niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken."

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze overweging.

Er is op verzoek van de Taalstudio een aanvullende opname gemaakt, om de reden genoemd in de brief van de Taalstudio van 13 april 2006 onder "B. interview":

1. Er is niet bekend welke variant van het Arabisch de tolk sprak die aanwezig was bij opname A. Wanneer sprekers van verschillende dialecten van het Arabisch met elkaar in gesprek zijn, vindt vaak 'accommodatie' plaats: de sprekers vallen terug op een meer 'neutrale' vorm van het Arabisch. Dit speelt des te meer naar mate men hoger is opgeleid. Het valt daarom niet uit te sluiten dat de regionale kenmerken van het Arabisch van de asielzoeker niet te horen zijn op de bandopname.
2. Het Rapport Taalanalyse vermeldt dat het gesprek stroef verloopt en dat de antwoorden van de asielzoeker vaak niet 'to the point' zijn. Mogelijk duidt dit erop dat betrokkene zich tijdens het gesprek niet vrijelijk heeft kunnen uitdrukken. Een ontspannen atmosfeer is wel van belang voor het eliciteren van het dialect dat iemand van huis uit spreekt.

Voorts wijs ik erop dat de contra-expert, E.M. Bergman in haar tweede reactie opmerkt dat de data op bandopname A minimaal zijn. E.M. Bergman vindt het absoluut onbegrijpelijk dat iemand zich enkel baseert op de data van bandopname A om een taalanalyse te verzichten. Zij acht dit hoogst onprofessioneel.

De Taalstudio merkt voorts nog op in de brief van 2 april 2007 dat niet valt in te zien waarom Bureau Land en Taal de gegevens van de aanvullende opname niet in de beoordeling wenst te betrekken. Welke controle heeft bij de opname ontbroken? Waarom zou bij voorbaat al vaststaan dat de gegevens op deze opname niet relevant zijn? Is het voor de vreemdeling wel mogelijk een eigen opname te maken die taalwetenschappelijk verantwoord is?

Als Bureau Land en Taal een verzoek daartoe hadden gedaan hadden zij de beschikking kunnen krijgen over bandopname B. Overigens merk ik op dat Bureau Land en Taal niet heeft tegengeworpen dat zij niet de beschikking hebben gehad over opname B, hetgeen de rechtbank wel als argument heeft gebruikt. Wel heeft Bureau Land en Taal tegengeworpen dat

de omstandigheden waaronder de opname B tot stand is gekomen zich geheel en al aan de waarneming en controle van de IND onttrekken. De IND had echter de bandopname B kunnen opvragen en beluisteren, zodat duidelijk zou zijn hoe de bandopname tot stand is gekomen. De bandopname is gemaakt door een medewerker van Vluchtelingenwerk waarbij appellant ongeveer 30 minuten heeft gesproken. Ik verwijs daarbij naar bijgevoegde brief van Vluchtelingenwerk van 3 mei 2006 (bijlage 2).

Gezien het hiervoor aangevoerde is de rechtbank dan ook ten onrechte tot de conclusie gekomen dat de conclusies van E.M. Bergman op grond van opname B. niet bij de beoordeling kunnen worden betrokken. De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief II

De rechtbank heeft verder overwogen onder overweging 2.11:

“Naar het oordeel van de rechtbank kan voormeld rapport van contra-expertise van 13 juli 2006 op basis van opname A niet worden aangemerkt als een concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van het rapport van de taalanalyse, nu E.M. Bergman zelf geen moedertaalspreker is van het Arabisch.”

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze overweging.

In de laatste reactie van Bureau Land en Taal van 11 april 2007 wordt gesteld dat een taalkundig onderzoek, zoals een taalanalyse, niet tot stand kan komen zonder inbreng van een moedertaal spreker. “Dit is althans de algemeen aanvaarde conventie in de moderne taalkunde.”

Deze stelling is echter op geen enkele wijze onderbouwd. De Taalstudio wijst in haar brief van 2 april 2007 juist op de Guidelines for the use of language analysis in relation to questions of national origin in refugee cases (bijlage 3). Dit document bevat de enige richtlijnen voor taalanalyse die door onafhankelijke deskundigen zijn opgesteld. In deze richtlijnen staat onder andere dat het feit dat iemand een moedertaalspreker is, nog niet betekent dat diegene deskundig is op het gebied van het analyseren van zijn of haar moedertaal. Voor het uitvoeren van een taalanalyse is het nodig dat dit gedaan wordt door gekwalificeerde linguïsten (zie richtlijn 3 van de Guidelines). Op welke richtlijnen baseert Bureau Land en Taal zich dan? Waar is deze ‘algemeen aanvaarde conventie’ te vinden waar Bureau Land en Taal over spreekt? Bureau Land en Taal stelt zich op het standpunt dat de Guidelines niet als maatgevend kunnen worden beschouwd aangezien daarin niets bepaald wordt met betrekking tot het gebruik van native competence. Deze redenering lijkt mij niet houdbaar. Bureau Land en Taal stelt zich op het standpunt dat de Guidelines niet maatgevend kunnen worden beschouwd omdat deze hun eigen werkwijze niet onderschrijven. Hiermee is echter nog geen

wetenschappelijke onderbouwing van hun werkwijze gegeven. Hun werkwijze kan naar mijn mening dan ook niet als wetenschappelijk verantwoord kan worden aangemerkt. Het werkkader taalanalisten van de IND waar naar verwijst is door Bureau Land en Taal zelf opgesteld en niet door onafhankelijke deskundigen. Evenmin blijkt uit dit werkkader waarop het nu precies is gebaseerd dat enkel moedertaalsprekers ingezet kunnen worden als taalanalist. De rechtbank komt dan ook ten onrechte tot de conclusie dat de contra-expertise van E.M. Bergman geen concreet aanknopingspunt voor twijfel aan de juistheid van het rapport van de taalanalyse kan worden aangemerkt, nu zij geen moedertaalspreker is van het Arabisch. De uitspraak is op dit punt dan ook onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief III

Verder overweegt de rechtbank onder 2.11:

“De rechtbank kan verweerder volgen in diens stelling, zoals neergelegd in het weerwoord van het Bureau Land en Taal (hierna: BLT) van 6 december 2006 en nader toegelicht in het verweerschrift en ter zitting dat niet duidelijk is wat de specifieke expertise is van E.M. Bergman op het gebied van de talen en taalsituatie in Libië.”

Uit de reactie van E.M. Bergman van 18 maart 2007 blijkt dat zij een gekwalificeerde linguïste is een gespecialiseerd in Arabische dialecten. Zij werkt op dit gebied sinds 1991. Haar expertise strekt zich niet alleen uit tot onderzoek in de verschillende dialecten van het Arabisch, inclusief Sudanese Arabisch, maar ook tot het werken met het justitiële systeem in de Verenigde Staten. Ze heeft uitgebreid gepubliceerd, waaronder ook een boek over Algerijns Arabisch.

Ik zie niet waarom de rechtbank tot de conclusie komt dat niet duidelijk is wat de specifieke expertise is van E.M. op het gebied van de talen en taalsituatie in Libië is, nu zij heeft aangegeven gespecialiseerd te zijn in Arabische dialecten, dus ook in het Libische dialect. Ook op dit punt is de uitspraak onvoldoende zorgvuldig gemotiveerd.

Grief IV

Verder overweegt de rechtbank onder 2.11:

“De door eiser overgelegde brief van 2 april 2007 van de Taalstudio alsmede de reactie van E.M. Bergman van 18 maart 2007, waarin kritische kanttekeningen bij de totstandkoming en de conclusies van taalanalyse zijn geplaatst, leiden naar het oordeel van de rechtbank niet tot de conclusie dat verweerder niet, onder verwijzing naar de conclusies van de uitgevoerde taalanalyse, kon volstaan met het standpunt dat eiser zijn gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.”

Contra-expert E.M. Bergman heeft niet alleen op basis van opname B maar ook op basis van opname A geconcludeerd dat appellant Oost-Libisch dialect spreekt. Het Bureau Land en Taal heeft daarop gereageerd door te stellen dat E.M. Bergman kennelijk de in de spraak van appellant talrijke aanwezige elementen die niet overeenkomen met het Oost-Libisch kennelijk niet heeft opgemerkt. Bergman merkt vervolgens op in haar 1^e reactie onder punt 6.2 dat het rapport van de taalanalyse geen argumentatie bevat: Er worden simpelweg woorden en zinnen geciteerd, maar geen beschrijving of vergelijking gemaakt, hetgeen erop duidt dat de taalanalist geen training op expertise heeft op dit gebied. Op deze manier is het voor haar dan ook niet mogelijk om daar op te reageren. Bureau Land en Taal reageert bovendien verder niet inhoudelijk op de argumenten van E.M. Bergman betreffende de fonologie, morfologie, syntaxis en lexicon van appellant, waaruit zij concludeert dat appellant wel degelijk het Oost-Libische dialect spreekt.

Gelet hierop en voorts op het hiervoor aangevoerde onder grief I tot en met III komt de rechtbank ten onrechte tot voornoemde conclusie.

Grief V

Verder overweegt de rechtbank onder 2.11:

“Voorts heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank, mede gelet op de verslagen van het eerste en nader gehoor en de bevindingen van de taalanalist van het BLT, in aanmerking kunnen nemen dat eiser weinig informatie omtrent zijn directe woonomgeving heeft kunnen verstrekken en dat mede op grond daarvan niet (alsnog) aannemelijk is te achten dat eiser uit in Libië afkomstig is. Voor zover in de contra-expertise is gesteld dat het voortgaande wellicht een gevolg is van traumatiserende ervaringen, overweegt de rechtbank dan dit niet kan leiden tot het daarmee door eiser beoogde resultaat. De rechtbank overweegt daartoe dat niet valt in te zien op grond waarvan zou moeten worden geoordeeld dat E.M. Bergman deskundig is om een dergelijke conclusie te kunnen trekken.

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder het rapport van de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag heeft mogen leggen.”

Ten onrechte komt de rechtbank tot deze overweging.

E.M. Bergman heeft geconcludeerd zowel op basis van de opnames A als B dat appellant Oost-Libisch spreekt. Dit is gebaseerd op de fonologie, morfologie, syntaxis en lexicon van appellant. Reeds op basis hiervan kan derhalve geconcludeerd worden dat de contra-expertise een concreet aanknopingspunt voor twijfel is aan de taalanalyse van de IND. Het Bureau Land en Taal reageert niet inhoudelijk op deze punten. Wel wordt de deskundigheid van E.M. Bergman in twijfel getrokken - hetgeen hiervoor reeds genoegzaam is bestreden - alsook de betrouwbaarheid van opname B - hetgeen eveneens genoegzaam is bestreden. Bovendien

heeft E.M. Bergman ook op basis van opname A geconcludeerd dat appellant Oost-Libisch spreekt.

Dat appellant weinig heeft verteld over zijn directe woonomgeving doet niet af aan het feit dat zijn fonologie, morfologie, syntaxis en lexicon leiden tot de conclusie dat hij Oost-Libisch spreekt. Om die reden kan het weinig vertellen over de woonomgeving dan ook geen doorslaggevend argument zijn bij de vraag waar appellant vandaan komt.

Voorts merk ik op dat E.M. Bergman een mogelijke verklaring geeft voor het feit dat appellant weinig verteld over zijn directe woonomgeving. Dit doet zij nadat zij al gemotiveerd en onderbouwd geconcludeerd heeft dat appellant Oost-Libisch spreekt.

Ten onrechte komt de rechtbank dan ook tot de conclusie dat verweerder het rapport van de taalanalyse aan het bestreden besluit ten grondslag heeft mogen leggen.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte het beroep ongegrond heeft verklaard. Ik verzoek de Raad van State dan ook het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak en de beschikking in primo te vernietigen, kosten rechtens.

Hoogachtend,

C. Lucassen

